

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 grudnia 2022 r.

DIH-2.707.54.2022.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 53/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1315, ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 14 listopada 2022 r. złożonego przez p. Ryszarda Krzykowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Ustugowe „EKO-WIN” Ryszard Krzykowski (zwany dalej: przedsiębiorca lub strona) - od decyzji nr PU.KPS.7.2022 Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 października 2022 r. (sygn. PU.8361.157.2022), wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wskazana wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 24 listopada 2022 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy (sygn. PU.8361.157.2022).

Inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako „Łódzki WIH”. „organ I instancji”), 28 marca br. działając na podstawie i w ramach upoważnienia nr PU.8361.157.2022 przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy w składzie węgla znajdującym się w stałym miejscu wykonywania działalności gospodarczej figurującej w CEDIG. Zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę jakości paliw stałych, przestrzegania obowiązku przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2022 r. poz. 1315, ze zm.) zwana dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust.

7a ww. ustawy. Kontrola została wszczęta bez wcześniejszego zawiadomienia. Z uwagi na nieobecność osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy, kontrolę przeprowadzono w obecności osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360, ze zm.). W związku z powyższym do osób uprawnionych pismem z 29 marca br. wysłano ww. upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Pismo zostało doręczone 5 kwietnia br.

Ustalono, że w kontrolowanej placówce przedsiębiorca wprowadza do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli w ofercie handlowej znajdowało się paliwo stałe orzech - 10, 42 tony, ekogroszek - 7 ton oraz kostka 22 tony.

W toku kontroli przeprowadzonej 28 marca br. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, w obecności inspektorów reprezentujących Łódzkiego WIIH, z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech składowanego na zwale o masie 10,42 tony pobrali do badań próbki paliwa stałego. Pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0146/22/5902 o masie 83,36 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6640/22/5902 o masie 81,06 kg. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.157.2022. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Łódzkiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/2008993/292-027. Razem z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr OF/39/03/2022/O z 14 marca br. oznaczoną w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie kontrolowanego przedsiębiorcy.

Ustalono, że przedsiębiorca nie wprowadza do obrotu paliw stałych objętych zakazem wynikającym z art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W dniu kontroli oraz w dniu poprzedzającym występowały opady deszczu oraz chwilowe opady śniegu. W celu udokumentowania poboru próbek paliw stałych, inspektorzy podczas kontroli wykonali zdjęcia pryzmy i poboru próbek paliwa stałego. Protokół kontroli nr PU.8361.157.2022 zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 28 marca br. Zawarto w nim prawidłowe pouczenie o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Badanie przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/2008993/292-027 z 6 kwietnia br., wykazało, że oferowany 28 marca br., węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki 0146/22/5902, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr OF/39/03/2022/O z 14 marca br. ze względu na:

- zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,20% przy wymaganiach jakościowych wynoszących 7,40%;
- zawyżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,47% przy wymaganiach jakościowych wynoszących 0,41%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami określonymi dla tego rodzaju paliwa wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego wystawionego przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6640/22/5902 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań nr 20/2008993/292-027/K z 6 kwietnia br., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa, ponieważ wykazało:

- zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,31% przy wymaganiach jakościowych wynoszących 7,40%;
- zawyżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,48% przy wymaganiach jakościowych wynoszących 0,41%.

Łódzki WIIH pismem z 14 kwietnia br. poinformował przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech pobranych 28 marca br. oraz przekazał egzemplarze protokołów z badań nr 20/2008993/292-027 z 6 kwietnia br. oraz nr 20/2008993/292-027/K z 6 kwietnia br.

Pismem z 20 września br. Łódzki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), zwanej dalej „kpa”, ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ pierwszej instancji wezwał przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów z działalności lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2021 poprzedzającym rok kontroli. Stronie doręczono pismo 27 września br.

Do Łódzkiego WIIH wpłynęło pismo z 3 października br. w którym strona wskazała wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2021 r. Jednocześnie ww. piśmie strona wniosła o przeprowadzenie dowodu z certyfikatu potwierdzającego spełnienie parametrów jakościowych wystawionego przez INCOLABPL nr 2201015 Br 01D dla paliwa stałego orzech. Łódzki WIIH wydał postanowienie z 10 października br., w którym przychylił się do dopuszczenia dowodu z certyfikatu potwierdzającego spełnienie parametrów jakościowych wystawionego przez INCOLABPL nr 2201015 Br 01D. Jednocześnie zobowiązał stronę do dostarczenia dowodu w ciągu 7 dni od momentu otrzymania postanowienia. Postanowienie doręczono 12 października br. Strona nie wypełniła wskazanego zobowiązania w wymaganym terminie. Strona pismem z 3 października br. uzupełniła swoje pismo w tej samej dacie. Sprostowała w nim między innymi wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2021.

Łódzki WIIH 27 października br., wydał decyzję PU.KPS.7.2022 (sygn. PU.8361.157.2022)

nakładającą na przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji Łódzki WIIH wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie orzech. Wartość przedmiotowej partii paliwa stałego nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ pierwszej instancji uwzględnił wartość sprzedaży towarów i usług w roku 2021 poprzedzającym rok kontroli, podaną przez przedsiębiorcę jak również został uwzględniony fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy. Decyzja została doręczona 2 listopada br.

Przedsiębiorca pismem z 14 listopada br. odwołał się od decyzji nr PU.KPS.7.2022 Łódzkiego WIIH i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i porzestanie na pouczeniu. Odwołanie wniesiono w terminie.

Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, poprzez przyjęcie błędnej wykładni art. 189f § 1 kpa i niezastosowanie art. 189f § 2 kpa.

W treści odwołania strona wskazała, że rozbieżności parametrów paliwa stałego wykazane w sprawozdaniach z badań w stosunku do wartości wskazanych w świadectwie jakości nr OF/39/03/2022/O z 14 marca br. tylko w nieznacznym stopniu różnią się od siebie. W odniesieniu do zawartości popiołu jest to 0,6-0,7%, natomiast w zakresie zawartości siarki 0,06-0,07%. Strona wskazała również, że wysokość kary pieniężnej zastosowana nawet w dolnej granicy jest niewspółmierna do popełnionego naruszenia. Dlatego też w takich okolicznościach organ powinien uwzględnić znikomą wagę naruszenia i odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej i porzestać na pouczeniu. Strona wskazała, że fakt odchylenia parametrów paliwa stałego w stosunku do rzeczywistych nie wpływał w żaden sposób na decyzję klienta o zakupie paliwa stałego. Nadto naruszenie miało charakter marginalny gdyż dotyczyło niewielkiej partii paliwa stałego, a zatem krąg nabywców tego paliwa był ograniczony. Zdaniem strony naruszenie było znikome, a strona zaprzestała naruszenia prawa dlatego też nie było podstaw do nałożenia na nią kary pieniężnej. Znamiennym jest fakt, że badania laboratoryjne wykazały, że paliwo stałe było zgodne z wymogami rozporządzenia. Strona zwraca również uwagę, że ustawodawca zawiesił obowiązywanie przepisów, z których wynika obowiązek potwierdzania przez przedsiębiorców spełnienia wymogów jakościowych w wydawanych świadectwach jakości. W związku z powyższym zdaniem strony nieracjonalne jest nakładanie na nią kary pieniężnej w celu dyscyplinarno-represyjnym, czy prewencyjnym w przyszłości skoro w obowiązującym stanie prawnym brak jest obowiązku potwierdzenia przez przedsiębiorców spełnienia wymogów jakościowych w wydawanych świadectwach jakości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z 30 listopada br., zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania

wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 5 grudnia br. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”, „organ odwoławczy”), wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadcstwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione, które określono w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu oraz wskazania w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokół i akta kontroli z 28 marca br. (nr akt kontroli PU.8361.157.2022) oraz protokoły z badań laboratoryjnych nr 20/2008993/292-027 z 6 kwietnia br. oraz nr 20/2008993/292-

027/K z 6 kwietnia br. a także akta postępowania administracyjnego wszczętego przez Łódzkiego WIIH.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0146/22/5902 o masie 83,36 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6640/22/5902 o masie 81,06 kg, pobrano w należącym do strony składzie węgla z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech o masie 10,42 tony. Czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr PU.8361.157.2022. Przedsiębiorca dla ww. partii węgla kamiennego orzech 14 marca br. wystawił świadectwo jakości nr OF/39/03/2022/O, które zanonimizowano i z pobranymi próbkami paliwa stałego przekazano do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. Z akt sprawy niewątpliwie wynika, iż badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0146/22/5902 i badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6640/22/5902 wykazało, że wartości parametrów jakościowych węgla takie jak zawartość popiołu oraz zawartość siarki całkowitej wskazane przez stronę w świadectwie jakości nr OF/39/03/2022/O z 14 marca br. były niezgodne ze stanem faktycznym. Węgiel kamienny w sortymencie orzech, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w rozporządzeniu nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości wystawionego przez stronę, poprzez:

- zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,20% w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań i 8,31% w próbce kontrolnej paliwa stałego przy wymaganiach jakościowych wskazanych na 7,40%;
- zawyżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,47% w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań i 0,48% w próbce kontrolnej paliwa stałego przy wymaganiach jakościowych wskazanych na 0,41%.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes UOKiK stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr OF/39/03/2022/O z 14 marca br. Tym samym wydane przez Łódzkiego WIIH rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Ponadto w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uregulowano wysokość kar pieniężnych. Stanowi o tym przepis art. 35c ust. 5, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zgodnie z którym wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Łódzki WIIH ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego z której pobrano próbki do badań, która zgodnie

z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł, oraz wielkość obrotu z działalności w roku 2021 poprzedzającym rok kontroli wskazaną przez stronę w odpowiedzi z 3 października br. na wszczęcie postępowania Łódzkiego WIIH (uzupełnienie). Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Łódzki WIIH uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowiącą najniższą możliwą karę pieniężną. Z powyższego wynika, że organ orzekając o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej na podstawie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw czyni to w ramach decyzji związanej, kierując się zawartymi w tej ustawie przesłankami wymiaru kary.

Prezes UOKiK podziela pogląd wyrażony przez Naczelny Sąd Administracyjny, który wskazał, że trafnie podnosi się w orzecznictwie, iż ustawowo określonym celem systemu kontrolnego przewidzianego w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest ograniczanie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi. Z tego względu ustawodawca wprowadził obowiązek wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliw stałych, które mają zapewnić konsumentowi informację w zakresie spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe. Wystawianie świadectw jakości, w których wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, spowodowało potrzebę zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji dla nabywcy paliwa stałego odnośnie produktu. Zważywszy na przeznaczenie paliwa stałego tj. wykorzystania go na cele grzewcze potrzebne było zapewnienie konsumentom szeroko rozumianego bezpieczeństwa, w tym ochrony życia i zdrowia. Stąd też minimalna wysokości kary pieniężnej za wymienione naruszenie na poziomie 10.000,00 zł. (wyroki NSA z: 18 sierpnia 2020 r., sygn. akt II GSK 497/20, 3 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 724/20).

Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego, ma obowiązek wystawić świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego będą zgodne ze stanem faktycznym. Koniecznym jest, aby wskazane przez przedsiębiorcę parametry spełniały wskazane wymogi. Odnosząc się do zarzutów strony, warto także przytoczyć stanowisko sądów administracyjnych, dotyczące wskazywania parametrów węgla w świadectwach jakości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku Sygn. akt V SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym wskazał, że *„przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo samodzielnie odpowiada za jakość paliwa w chwili wprowadzenia tego paliwa do obrotu, a celem nałożonego na niego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw jest zapewnienie rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie parametrów nabywanego produktu. (...). Wystawione przez skarżącego świadectwo, bez względu na przyczyny, które spowodowały wystawienie świadectwa o treści niezgodnej ze stanem faktycznym, narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”*

Art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który wystawia świadectwo

jakości określając w nim wartość parametrów paliwa niezgodnie ze stanem faktycznym. Tak więc jeżeli wartości parametrów paliwa stałego wprowadzanego do obrotu, które zostaną wskazane w treści świadectwa jakości będą mieściły się w granicach określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ale będą niezgodne ze stanem faktycznym, poprzez zawyżenie bądź zniżenie parametrów w stosunku do rzeczywistego stanu paliwa stałego, uznawane będzie za naruszenie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego, ma obowiązek wystawić świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego będą zgodne ze stanem faktycznym. Koniecznym jest, aby wskazane przez przedsiębiorcę parametry spełniały wskazane wymogi.

W świetle powyższego niewątpliwym jest, że w tej sprawie ziszczyły się przesłanki, o których mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W związku z powyższym słuszne i zgodne z ustalonym stanem faktycznym i prawnym było wymierzenie Stronie administracyjnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do argumentów podniesionych w odwołaniu, Prezes UOKiK stwierdził, że zarzut naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie przez organ I instancji, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa, jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Art. 189f § 1 pkt 1 kpa stanowi, że organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Z treści przepisu wynika, że organ jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w sytuacji gdy wskazane w nim przesłanki zostaną spełnione łącznie.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie parametr zawartość popiołu oraz zawartość siarki były niezgodne ze stanem faktycznym stwierdzonym w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Konsument dokonując zakupu paliwa miał prawo oczekiwać odpowiednio określonych parametrów produktu. Parametry wskazywały na lepsze paliwo stałe niż było w rzeczywistości. Każde zaniechanie w tym zakresie godzi w interes nabywców. W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, że wymagane prawem świadectwo jakości paliwa stałego nie było zgodne ze stanem faktycznym, dlatego też nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Wskazać należy, że nie ma znaczenia, czy odchylenia od wskazanych parametrów wskazanych przez przedsiębiorcę były duże, czy minimalne. Wojewódzki Sąd Administracyjny analizując podobny przypadek wskazał, iż *„W ocenie Sądu, działania przedsiębiorcy polegające na wypisaniu świadectwie jakości danych niezgodnych ze stanem faktycznym, stanowią istotne naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania jakości paliw, bowiem wprowadzają konsumentów błąd, co do jakości paliwa i stanowią nieuczciwą, w konsekwencji niedopuszczalną*

reklamę wyrobu. W ocenie Sądu działanie polegające na wykazaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę” (Wyrok WSA z 16 marca 2021 r. VI SA/Wa 2443/20). Zdaniem Prezesa UOKiK z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia.

Zatem słusznie i zgodnie ze stanem faktycznym Łódzki WIH stwierdził, że na gruncie tej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa.

Ponadto należy wskazać, że strona nie wykazała ani nie poinformowała, w jaki sposób zaprzestała naruszenia prawa. Jak już wspomniano przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 kpa muszą zostać spełnione łącznie, co w tej sprawie nie nastąpiło. Ponadto Łódzki WIH w treści zaskarżonej decyzji wykazał, że na stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna - a więc nie spełniła się również przesłanka zawarta w art. 189f § 1 pkt 2 kpa. Dlatego też Prezes UOKiK, rozpatrując odwołanie strony, stwierdził, że organ I instancji słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f § 1 kpa, czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes UOKiK uznał, że w niniejszej sprawie nie występuje również możliwość zastosowania art. 189f § 2 kpa z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej.

Odnosząc się do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 24 października 2022 r. (Dz. U. z 2022 poz. 2186) w sprawie odstąpienia od stosowania wymagań określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, w którym odstępuje się do 30 kwietnia 2023 r. od stosowania wymagań określonych w przepisach rozporządzenia, Prezes UOKiK wyjaśnia, że ww. rozporządzenie nie ma zastosowania do wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości paliwa stałego wystawionego przez stronę. Ww. rozporządzenie ma zastosowanie do wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a nie wymagań wskazanych przez stronę. W okresie obowiązywania ww. rozporządzenia, przedsiębiorcy nie mają obowiązku potwierdzania zgodności świadectw jakości paliw stałych, natomiast jeśli mimo braku obowiązku (w niniejszej sprawie w dniu wystawienia świadectwa jakości taki obowiązek istniał), wystawiono świadectwo jakości to wskazane wartości parametrów muszą być zgodne ze stanem faktycznym gdyż świadectwo jakości pełni funkcję informacyjną dla nabywcy paliwa stałego. Prezes UOKiK informuje,

że przy rozpatrywaniu odwołania uwzględnił przepisy ww. rozporządzenia jednakże nie miały one zastosowania do niniejszego postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym, w ocenie Prezesa UOKiK, okoliczności wskazane w treści odwołania z 14 listopada br., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji PU.KPS.7.2022 Łódzkiego WIIH z 27 października br. (sygn. PU.8361.157.2022), nakładającej na stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliw stałych, w którym wskazane wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi, który został wskazany w decyzji PU.KPS.7.2022 Łódzkiego WIIH, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art.

244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/